raculo ē; illum quem
facultas boni in sua
tuetur igne uitę · at· ē secutū
censendum me cogis
dixerim · securitatē
quam laudem; Se
cunda impuri illius
profluuii causa est.
si mens spiritalibus
studiis atque exer
citiis uacuata · nec
disciplinis interio
ris hominis instru
cta · quendā sibi seg
nitię situm p̄ consue
tudinem continui
torporis obduxerit;
· aut tam sordidarum
cogitationū minuti
as non cauendo · ita
illam cordis sublimis
simam puritatem
segniter concupiscit ·
ut omnem p̄fectionis
& castimonię summā
in sola credat exteri
oris hominis castiga
tione consistere;.

cuius erroris atque so
cordię uitio consequent
euenit · ut non solū
multimoda cogitatio
num p̄uagatio · inue
recunde atque procaci
ter secretum mentis
irrumpat · sed etiam
pristinarū omnium
passionū intra eum
semina p̄seuerent;
Quę quamdiu in eius
aditis delitiscunt ·
quamuis rigido cor
pus ieiunio castigetur ·
Tamen nihilominus
dormientem inlece
brosis fantasmati
bus inquietant · Qui
bus ante legitimi tē
poris cursum · non iā
ex naturę necessita
te · sed adhuc ex frau
de nequitię obscęni
elicientur humores ·
qui non tam in anita
te carnis · quā mentis
circumspectione atq;

License: CC-BY-NC – St. Gallen, Stiftsbibliothek, Cod. Sang. 575, p. p.%2089 – Johannes Cassianus, Collationes patrum XVII-XXIV (http://www.e-codices.ch/en/csg/0575/p.%2089)